

γνωρίση ὅτι εἶνε ἄσχημος, οὕτω δὲ δὲν ἐγγίξει-
ται τοῦλάχιστον ἡ φιλαυτία του. Διὰ τὰ γεροκ-
τοπαλλήκαρα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπιζητοῦσι νέας
καὶ ὠραίας γυναῖκας, παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴ
ἐπόμενον ἀραδικὸν ἀνέκδοτον, ὅπερ καλῶς θὰ ἐ-
πραττον νὰ μελετήσωσι. Σείκης τις, γέρον λευ-
κογένειος καὶ ἄσχημος, ἀπήντησεν ἡμέραν τινὰ
καθ' ὁδὸν γυναῖκα, ἥτις, ἂν καὶ καλυπτομένη
διὰ μεγάλης καλύπτρας, εἴλκυσε τὴν προσοχὴν
του διὰ τὸ ὠραῖον παράστημα καὶ τὸ βράδιμά
της. — «Ὅποια καὶ ἂν εἶσαι, εἶπεν ἀποτεινὸν
πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον ὁ σείκης, ἐάν δὲν εἶσαι ὑ-
πανδρευμένη, σὲ λαμβάνω ἐγὼ ὡς σύζυγον, καὶ
σοῦ δίδω ὅσιν θέλης προῖκα· ἐάν εἶσαι ὑπανδρευ-
μένη, ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὴν οἰκογένειάν σου καὶ
τὸν ἄνδρα σου χάριν σοῦ. — Δὲν εἶμαι ὑπανδρευ-
μένη, ἀπεκρίθη ἡ γυνή· ἀλλὰ εἶμαι ἄσχημος, τὰ
μαλλιά μου εἶνε ὅλα λευκά, καὶ στοχάζομαι πῶς
ἔτσι δὲν θὰ σοῦ ἀρέσω. — Βέβαια», ἀπεκρίθη ἀ-
διστακτικῶς ὁ γέρον σείκης. Καὶ τὴν ἀφῆκε, σπύ-
δων νὰ ἀπομακρυνθῇ. «Ὅταν ἀπεμακρύνθη ὀλί-
γον, ἡ οὕτως ἐγκαταλειφθεῖσα γυνὴ τὸν ἐκάλε-
σεν ὀπίσω καὶ τοῦ εἶπε μυστικῶς εἰς τὸ οὖς. —
«Ἀκόμη δὲν ἔκλεισα τὰ εἴκοσιν ἔτη, τὸ πρόσω-
πόν μου εἶναι ὠραῖον, καὶ τὰ μαλλιά μου μαῦρα
ὡς τοῦ κόρακος τὰ πτερά! Ἀλλὰ ἠθέλησα νὰ σοῦ
δείξω ὅτι ἐκεῖνο ἴπου δὲν ἀρέσκει εἰς ἐσέ, οὕτε
εἰς ἐμέ δὲν ἀρέσκει ἐπίσης».

Ἡ ἄσχημία εἰς τὸν ἄνδρα, ἐκτὸς μόνον εἶναι
εἶνε ὅπως διόλου ἔκτακτος, δὲν ἔχει μεγάλην
σπουδαιότητα· ἄλλως δὲ ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώ-
που δύναται νὰ μετριάσῃ αὐτὴν κατὰ πολὺ. Οὐ-
τως ὑπῆρχεν ἐν Ῥώμῃ προτομή τις τοῦ Αἰσώ-
που πλαστῆ, τὴν ὁποίαν παρατηρῶν τις ἡσθά-
νετο μεγάλην εὐχαρίστησιν διὰ τὴν λεπτὴν νοη-
μοσύνην τῆς φυσιογνωμίας, ἣν νῦτύχησε νὰ ἀπο-
τυπώσῃ ὁ καλλιτέχνης. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβαινε καὶ
εἰς τὸν διάσημον Villemain, τὸ ὁποῖον οἱ πλή-
ρεις νοημοσύνης ὀφθαλμοὶ καὶ τὸ εὐγλωττον στό-
μα ἐξηγῶν τὴν ἄλλην τοῦ προσώπου ἄκραν
ἄσχημίαν. Μεταξὺ τῶν προσώπων, ἅτινα κατήν-
τησαν ἱστορικῶς διὰ τὴν ἄσχημίαν των, ἀξιωμα-
μόνευτος εἶνε ἡ Μαργαρίτα, ἡ κόμισσα τοῦ Tu-
ρόλου, ἥς ἡ ἀποτρόπαιος εἰκὼν ὑπάρχει ἐν τῇ πι-
νακοθήκῃ τῶν Βερσαλλιῶν, ὁ de la Tremouille,
ὁ φίλος τῆς κυρίας Σεβινιῆ, περὶ οὗ ἡ διάσημος
συγγραφεὺς διηγεῖται τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον. Ὁ εὐ-
πατρίδης ἐκεῖνος παρετῆρει ποτὲ νέαν γυναῖκα,
πρὸς ἣν ἐπεδείκνυεν αἰσθημάτων ἐρωτικῶν, καὶ ἐ-
στρεψε τὰ νῶτα πρὸς ἄλλην, ἥτις ἀνέκραξεν «Χω-
ρὶς ἄλλο ὁ κ. de la Tremouille εἰς ἐμέ θέλει νὰ
ἀρέσῃ!» — Δὲν πρέπει δὲ νὰ παραλείψωμεν καὶ
τὸν περιφρημον Roquelaure· οὗτος συναντήσας
ποτὲ εὐπατρίδην τινὰ ἐπαρχιώτην ἄσχημότατον
εἰς τὴν δεινροστομίαν τῶν Βερσαλλιῶν, ἐσχετί-
σθη μετ' αὐτοῦ, τὸν ἐξενάγησε, τὸν συνέδραμεν εἰς
τάς ὑποθέσεις του, τὸν προεσίχασεν εἰς τὸν βασιλεῦ-
σιν

καὶ ἐπέτυχεν ὑπὲρ αὐτοῦ πᾶν ὅτι ἐχρειάζετο·
ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰα' Λουδοβίκος ἐξέφρασε τὴν ἀπο-
ρίαν του ὅτι ἐλάβανε τόσον κόπον δι' ἄνθρωπον,
ὅστις οὕτε συγγενὴς του ἦτο οὕτε φίλος του·
«Ἄ! Μεγαλειότατε, εἶπεν ὁ Roquelaure, δὲν
εἶνε μικρὰ ἡ ὑποχρέωσις, τὴν ὁποίαν τοῦ χρω-
στῶ, ὥστε νὰ μὴ τὸν εὐγνωμονῶ· εἰς τὸν εὐπα-
τρίδην αὐτὸν ὀφείλω τὸ ὅτι δὲν εἶμαι ὁ ἄσχη-
μότερος ἄνθρωπος τοῦ βασιλείου σου». Ὁ διά-
σημος ἠθικολόγος Vauvenargues παρεμorfώθη
τοσοῦτον φρικωδῶς ὑπὸ τῆς εὐλογίας, ὥστε δὲν
ἐτόλμησε πλέον νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν κόσμον·
εἰς αὐτὴν του δὲ τὴν ἀπομόνωσιν ὀφείλονται τὰ
περισπούδαστα ἔργα του.

M*

Η ΓΑΛΑΚΤΩΔΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑ

Πολλοὶ ναῦται παρετῆρησαν τὸν χρωματισμὸν,
οὗ ἕνεκα πολλὰ μέρη τοῦ ὠκεανοῦ ὠνομάσθησαν
γαλακτώδεις θάλασσαί· ἀλλ' αἱ ἀντιπρακτικαὶ
περὶ τοῦ πράγματος τούτου εἰδήσεις, τὰς ὁποίας
μετέδωκαν πρὸς ἀλλήλους, δὲν ἔλαβον καμμίαν
ἐπιβεβαίωσιν. Ἄπ' ἐναντίας δὲ κατεπολεμήθησαν
ὑπὸ παρατηρήσεων θετικωτέρων, ἃς ἔκαμεν ἐ-
σχάτως τὸ γαλλικὸν θεωρητικὸν Ἀρμίδα ἐπιστρέ-
φον ἐξ Ἰαπωνίας, καὶ διερχόμενον τὴν ἐν Ἄδεν
Ἀκρὰν τῆς Ὀυαλλίας.

Τῇ 10 Φεβρουαρίου 1880, εἰς νύκτα φωτεινὴν
ἀλλ' ἀσέληνον, τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ ὀρίζοντος,
πρὸς ὃ κατηυθύνετο τὸ πλοῖον, ἐφωτίσθη αἴφνης
ὑπὸ λάμπσεως ζωηρᾶς, ἥτις ἐφείλκυσε τὴν προ-
σοχὴν τοῦ κατὰ τὴν ὥραν ἐκεῖνην ἐπὶ τῆς φυ-
λακῆς ἀξιωματικοῦ. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἀπέ-
δωκε κατ' ἀρχὰς τὴν λάμπην ταύτην εἰς τὰ λαμ-
πρὰ ἄστρα, ἅτινα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐ-
χέρουσαν πρὸς τὴν δύσιν των, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ λάμ-
ψις ὄλονεν ἠύξανε, μετέβαλε γνώμην καὶ ἀνέμενε
ν' ἀνακαλύψῃ δυστυχῆς τι πλοῖον, γινόμενον πα-
ρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἀλλὰ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν
καὶ ἡ ἰδέα αὕτη ἐξηλείφθη, διότι ἀνεφάνη ἀπέ-
ραντος θόνην ἀφροῦ ὑπολεύκου, καλύπτουσα τὰ
ὑδατὰ ἦτο ἡ γαλακτώδης θάλασσα, καὶ τὸ
πλοῖον εἰσῆλθεν εἰς αὐτήν.

Ὁλόκληρος ἡ θάλασσα, ἔχουσα λευκὸν γαλα-
κτώδες χροῖμα, ἐπίσης λαμπρὸν ὅσον καὶ ὁ συνή-
θης φωσφορισμὸς, ὃν προκαλεῖ τὸ διασχίζον τὰ
ὑδατὰ πλοῖον, ὁμοιάζει πεδιάδα χιονοσκεπῆ εἰς
νύκτα φωτεινὴν. Ἡ ἐξ αὐτῆς δὲ λάμπις εἶνε τό-
σον μεγάλη, ὥστε οὐδὲν ἔχνος πλέον διακρίνεται
τοῦ σάλου, τὸ ἄνω ἄκρον τῶν κυματισμῶν συγ-
χέεται πρὸς τὸ κάτω, καὶ ἡ θάλασσα ὅλη φαίνε-
ται λεῖα καὶ ὁμαλῆ, καθὼς ὅταν ὑπάρχῃ γαλήνη.
Ἡ ὑδατίνη αὐτᾶς, ἣν προξενεῖ τὸ πλοῖον, καὶ
ἥτις διακρίετο 2 καὶ 3 μίλια, ἡ δὲ τὸ εὐλο-
γικὸς, ἀναξήριπτουσα μετὰ βίας τὸ ὕδωρ πρὸς τὰ
ὀπίσω, μὲν σιχραδιχαφρῶμεναι ἐπὶ τῆς ἀσπίλου
ἐπιφανείας, ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὸ γαλακτώδες

στρώμα δὲν περιορίζεται εἰς μόνην τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ χωρεῖ καὶ πρὸς τὰ κάτω εἰς ἱκανὸν βάθος. Παρευθὺς δὲ τὸ φαινόμενον τονίζεται καὶ δὲν ἀργεί νὰ προσλάβῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔντασιν, καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πέμπτης ὥρας θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι τὸ πλοῖον περιέπεσεν εἰς πέλαγος πάγων, ὅπου συλληφθὲν μένει ἀκίνητον, ἐὰν ἡ ἀδιάκοπος κίνησις τοῦ δὲν διέλυε πάραυτα τὴν ὀπτικήν ταύτην ἀπάτην. Ἐπῆλθεν ἡ ἡμέρα, καὶ πάντα ταῦτα ἐξηλείφθησαν.

Ἐξετάζων τις μετὰ προσοχῆς τὸ ὕδωρ διασχιζόμενον ὑπὸ τοῦ πλοίου, παρατηρεῖ πλήθος θαυμασίων σωματίων φωτεινῶν, συνθλιβομένων πρὸς ἄλληλα, φωτεινοτέρων δὲ καθ' ἃ μέρος προσκρούουσι πρὸς τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου. Κάδος πληρωθεὶς ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου ἀνεσύρθη ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο εὐρέθη πλήρες σωματίων φωσφορίζοντων, ἐχόντων μῆκος ἐνὸς ἕως δύο ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, σπινθηρίζοντων δὲ λαμπρῶς, ὁσάκις ἀνεκίνει τις αὐτὰ διὰ τῆς χειρὸς ἠριθμηθησαν δ' ἕως τετρακόσια τοιαῦτα σωματίκια ἐν τῷ κάδῳ, χωροῦντι δέκα λίτρας ὕδατος. Ἐὰν δὲ τις ἀνασύρας ἐκ τοῦ ὕδατος τὰ σωματίκια ταῦτα ἐξετάσῃ αὐτὰ πρὸς τὸ φῶς λυχνίας, βλέπει ὅτι συνίστανται ἐξ οὐσίας τινὸς πηγματώδους, ἣτις ἀποξηραίνεται ταχέως εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἀφανίζεται ἀφίνουσα σφαιρίδιον σκοτεινὸν ἔχον διάμετρον ἐνὸς χιλιοστομέτρου, ὅπερ μία σταγὼν ἀρκεῖ νὰ ζωογονήσῃ αὐτῆς, ἐξεγείρουσα συγχρόνως καὶ τὴν φωσφοριστικὴν αὐτοῦ ἰδιότητα. Συντρίβων δ' αὐτὰ ἐντὸς τῆς χειρὸς, ἀπολαμβάνεις μικρὰν τινα σειρὰν φωτεινῆν, ἐν τῷ ἅμα ἀποσθεννυμένην, καὶ ἄσμομον.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ αἰτία τοῦ φωτεινοῦ φαινομένου, περὶ οὗ πρόκειται, πρέπει ν' ἀναχθῆ εἰς σωροῦς μεγάλους ζωφίων φωσφορίζοντων, συνθλιμμένων πυκνῶς πρὸς ἄλληλα, καὶ παραγόντων φῶς μᾶλλον ἢ ἦττον λαμπρὸν, ἀναλόγως τῆς μεγαλιτέρας ἢ μικροτέρας αὐτῶν συμπυκνώσεως. Ὅσον καὶ ἀδιστακτως δύναται ν' ἀπομακρύνῃ τις πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν ὡς πρὸς τὸν φωσφορισμὸν τῆς γαλακτώδους θαλάσσης. Ω.

ΤΟ ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΝ ΤΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Ἐφευρέθη ἐσχάτως νέος τρόπος τοῦ καθιστᾶν τὰ ὑφάσματα ἀδιάβροχα, καὶ φαίνεται, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος μέλλει νὰ ἀποδειχθῆ κατὰ πάντα ἄριστος. Εἶνε δὲ, κατὰ τὸν Ἄρρόνον, ἀπλούστατος, καὶ συνίσταται τὸ νὰ διαπερασθῆ τὸ μέλλον νὰ κατασταθῆ ἀδιάβροχον πρᾶγμα διὰ πιεστηρίου περιέχοντος ἰδιαιτέρων τινῶν ὕλην. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο λεπτῶν πολλὰ μέτρα μεταξωτοῦ γίνονται ἀδιάβροχα, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τούτου ἡ ἐλαχίστη μεταβολὴ μήτε εἰς τὴν ὑφὴν μήτε εἰς τὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος. Ἐξ ἐναντίας μάλιστα καὶ τὸ χρῶμα

τοῦ ὑφάσματος στερεοῦται, καθὼς φαίνεται, ἔτι πλεονέτερον.

Ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἰστῶν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν τρόπον τοῦτον, ὁ χάρτης, τὰ ψάθινα σκιαδία, τὰ βιβλιοδετικά περικαλύμματα τῶν βιβλίων, τὰ δέρματα, κτλ. Ἐκ δύο μεταξωτῶν κυανοχρόμων τὸ ἕτερον ὑπεβλήθη εἰς τὸ πιεστήριον μετ' ἃ ἀμφοτέρω τὰ ὑφάσματα ὑπεβλήθησαν συγχρόνως εἰς ρεῦμα ὕδατος ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἀδιαβρόχου μεταξωτοῦ τὸ ὕδωρ διεξέρρευσε χωρὶς νὰ τὸ βρέξῃ, τὸ δὲ μὴ ἀδιάβροχον κατεβράχῃ ὅλον. Τεμάχιον στυπποχάρτου ὑποβλήθη εἰς τὸ πιεστήριον κατέστη ἀδιάβροχον ὡς ὁ χάλυψ, ἐν ᾧ ἡ ἀντίστροφος ἄψις τοῦ αὐτοῦ τεμαχίου διέσωσεν ὅλας τὰς ἀπορροφητικὰς ἰδιότητάς του.

Τεμάχιον χάρτου ἐρυθροῦ λεπτότατον ἀπέβη οὕτως ἀδιάβροχον ἐκ τῆς ὑγρασίας, ὡς ἐὰν ἦτο ἀπὸ καουτσού. Ἀξιοσημείωτον δὲ πλεονέκτημα τῆς νέας ταύτης μεθόδου εἶνε, ὅτι τὰ δι' αὐτῆς παρασκευαζόμενα ἀντικείμενα, ἐν ᾧ γίνονται ὅλως ἀδιάβροχα, διαπερῶνται ὅμως ὑπὸ τοῦ ἀέρος ἀπαραλλάκτως, ὅπως καὶ πρότερον.

Ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε, καθὼς λέγουσιν, ἐφεύρεσις ἀποστράτου τινὸς ἀξιωματικοῦ Ἀγγλοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τῇ ἀληθείᾳ, ἔλεγε τις προχθὲς πρὸς τὸν βουλευτὴν Π^{**}, ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ χαμαιλέον τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἡ ἀποστροφή σας πρὸς τὴν σταθερότητα τῶν ἀρχῶν εἶνε κάπως ὑπερβολικὴ. Δὲν ἀρνείται κανεὶς ὅτι ὅλων τῶν κομμάτων αἱ ἀρχαὶ εἶναι σεβασταί, ἀλλὰ...

— Ἐδῶ σὲ σταματῶ, ἀποκρίνεται ὁ Π^{***}, ἀφοῦ ὅλων τῶν κομμάτων αἱ ἀρχαὶ εἶνε σεβασταί, τί κακὸν εἶνε νὰ μεταβαίῃ τις ἀπὸ τὸ ἓνα εἰς τὸ ἄλλο;

Εἰς γραμματοκομιστῆς ἔλαμνε προχθὲς τὸν ἐξῆς ὀρισμὸν:

Γυνὴ ὑπανδρευμένη εἶνε γράμμα, τὸ ὅποιον ἔρθεσεν εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνεται.

Νεῆνις ἀνύπανδρος εἶνε γράμμα, τὸ ὅποιον δὲν ἀπεστάλη ἀκόμη.

Ἡ γεροντοκόρη εἶνε γράμμα, τὸ ὅποιον ἐλημονήθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Καθ' ἣν ἐπαγγὴν ὁ διάσημος Ῥενάν εἶχε δημοσιεύσει τὸν *Bior* τοῦ Ἰησοῦ, ἐζήτηε νὰ ἐνοικιάσῃ οἰκημά τι.

Τέλος εὐρίσκει ἐν, καὶ δίδει εἰς τὸν θυρωρὸν τὸ ὄνομά του, λέγων ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἐπαύριον.

Ὁ θυρωρὸς, ὅστις εἰς τοῦτο τὸ μεταξὺ ἔλαβε πληροφορίας περὶ τοῦ προσώπου, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτε τὴν ἐπιούσαν ἐπανήλθε:

— Κύριε, μὲ εἶπαν ὅτι εἶσθε ἄνθρωπος ποῦ